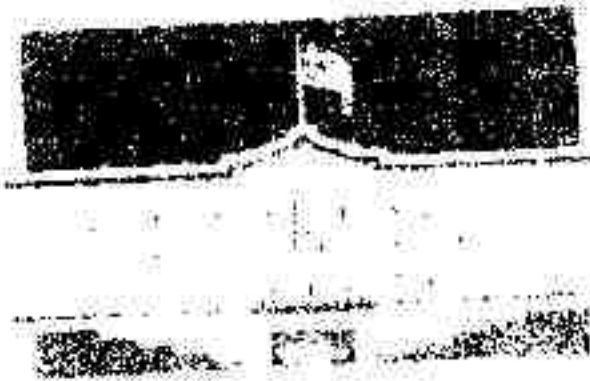

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ

4141

14 MAR. 2011

**ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:**

- Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Θέμα: Περί Πανεπιστημιακού Ασύλου

Σχετικά με την τροπολογία που αναφέρεται στο Πανεπιστημιακό Ασυλο και την διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στο Σχέδιο Νόμου «Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης»

Αιτιολογική έκθεση

I. Γενικά

Το πανεπιστημιακό άσυλο στην Ελλάδα είναι ταυτισμένο όχι με την έννοια της διασφάλισης της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, όπως θα έπρεπε να είναι, αλλά ταυτίζεται με το δια νόμου αποκλεισμό ή τον περιορισμό της επέμβασης οργάνων της δημόσιας τάξης στους χώρους που καλύπτει το ακαδημαϊκό άσυλο.

Σήμερα, είκοσι εννέα έτη έπειτα από τη θέσπισή του, το πανεπιστημιακό άσυλο συνιστά έναν αμφιλεγόμενο με εκφυλιστικές τάσεις θεσμό. Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι, εάν η θέσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου επέφερε θετικά παρά αρνητικά αποτελέσματα. Οι καιροί έχουν αλλάξει και τα γεγονότα μας ξεπέρασαν. Ουδέποτε ο νομοθέτης του νόμου περί ασύλου πριν από τριάντα χρόνια μπορούσε να προβλέψει ότι ο θεσμός αυτός τόσο βάναισα θα εκφυλιζόταν. Το Πανεπιστήμιο σήμερα έχει μετατραπεί όχι μόνον σε χώρο πρόσβασης στη γνώση, αλλά και σε εργαλείο άμεσης οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ωφελιμότητας, εξαιτίας της ιστορικότητάς του και της συμβολής του στην επιστήμη, στην κοινωνικοπολιτική και οικονομική μετεξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας. Θεωρείται δε ως ο πλέον ελεύθερος και ανοιχτός κοινωνικός θεσμός και, για το λόγο αυτό, είναι ευάλωτο σε εξωτερικές παρεμβάσεις. Το πανεπιστημιακό άσυλο, θεωρητικά τουλάχιστον, θεσπίστηκε για να αποτελέσει την άμυνα του Πανεπιστημίου στις εν λόγω ανεπιθύμητες εξωτερικές παρεμβάσεις.

Δυστυχώς σήμερα συμβαίνει το εντελώς αντίθετο.

Η ιστορία καταδεικνύει ότι το πανεπιστημιακό άσυλο δεν διασφαλίζει την ακαδημαϊκή ελευθερία, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, την απρόσκοπτη εκπαίδευση και έρευνα, αλλά δημιουργεί μία «νησίδα» πρόσφορη για την τέλεση κάθε είδους παράνομων πράξεων, οι οποίες προσβάλλουν πολλαπλά έννομα αγαθά, (πρωτίστως διαστρεβλώνουν και εκφυλίζουν τον ίδιο το θεσμό του πανεπιστημιακού ασύλου), πλην όμως παραμένουν ατιμώρητες. Εν τέλει το πανεπιστημιακό άσυλο προάγει και διευκολύνει τις εξωτερικές επεμβάσεις από οποιουδήποτε εξω-πανεπιστημιακούς.

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί εδώ είναι, εάν το πανεπιστημιακό άσυλο, τελικώς, εξασφαλίζει την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας ή εάν οδηγεί στον περιορισμό της, ως προκάλυμμα τέλεσης εγκληματικών ενεργειών. Η απάντηση πλέον και μετά τα πρόσφατα γεγονότα της εισβολής 237 μεταναστών στη Νομική Σχολή Αθηνών, γίνεται ξεκάθαρη. Ελλοχεύει ο κίνδυνος οποιασδήποτε εγκληματική συμπεριφορά, η οποία διαπράττεται εντός των χώρων του Πανεπιστημίου, να στερείται παράνομου χαρακτήρα και να καθαγιάζεται στο όνομα της προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Δηλαδή, ουσιαστικά, ελλοχεύει πάντοτε ο κίνδυνος να μετατραπούν οι πανεπιστημιούπολεις σε χώρους ανομίας που προστατεύουν

παραβατικές συμπεριφορές. Γίνεται δε αναντίρρητα δεκτό ότι η παραβίαση του νόμου κυρίως από εξωτερικούς ταραξίες έχει δημιουργήσει στην κοινή γνώμη την εντύπωση ότι, ο νόμος περί πανεπιστημιακού ασύλου αποτελεί τη βασική αιτία της εγκληματικότητας που εκδηλώνεται εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Κατά τον τρόπο αυτό τα πανεπιστήμια μεταβάλλονται από κέντρα επιστημονικής έρευνας και γνώσης σε κέντρα ανομίας χωρίς να συλλαμβάνονται, χωρίς να τιμωρούνται οι υπαίτιοι τέλεσης παραβατικών πράξεων, αλλά και δίχως να αποκαθίστανται οι ζημίες.

Τα φαινόμενα αυτά έχουν εξαντλήσει την ανοχή της κοινωνίας, υποβιβάζουν την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και εν τέλει βάλλουν κατά του ίδιου του Συντάγματος, το οποίο στο άρθρο 16 προστατεύει την ελεύθερη ανάπτυξη και προαγωγή των τεχνών, επιστημών, της έρευνας και της διδασκαλίας. Πλέον το άσυλο σε τίποτα δεν θυμίζει και σε τίποτα δεν εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε μεταπολιτευτικά με τους νόμους 1268/1982 και 1403/1093, όταν δηλαδή το πανεπιστημιακό άσυλο εκφράστηκε νομοθετικά ως σύμβολο της άρρητης αξίας του συνταγματικού μας πολιτισμού.

Για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαία η κατάργηση του άρθρου 3 του ν. του ν. 3549/2007 (ΦΕΚ Α' 69).

Από το καταργούμενο άρθρο διατηρούνται οι γενικές αρχές του πανεπιστημιακού ασύλου υπό την αυτονόητη μορφή της διασφάλισης της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, οι οποίες, ούτως ή άλλως, προστατεύονται από θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.

Π. Κατ' άρθρο

Με το προτεινόμενο άρθρο «ακαδημαϊκές ελευθερίες – ακαδημαϊκό άσυλο» καταργείται το άρθρο 3 του ν. 3549/2007. Διατηρούνται οι γενικές αρχές του πανεπιστημιακού ασύλου υπό την αυτονόητη μορφή της διασφάλισης της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, οι οποίες, ούτως ή άλλως, προστατεύονται από θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος

Ρητά προβλέπεται ότι δεν επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των άρθρων 2 του ν. 1268/1982 και 2 και 7 του ν. 1404/1983.

Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνεται να συμπεριληφθεί στο προαναφερόμενο σχέδιο νόμου άρθρο ... με τον τίτλο «Ακαδημαϊκές Ελευθερίες – Ακαδημαϊκό άσυλο» ως εξής:

«Άρθρο

Ακαδημαϊκές ελευθερίες – ακαδημαϊκό άσυλο

1. Στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα κατοχυρώνεται η ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και διδασκαλία, καθώς και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών.
2. Δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνον επιστημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόρρητης έρευνας.
3. Το ακαδημαϊκό άσυλο αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση των ακαδημαϊκών ελευθεριών και για την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία όλων ανεξαιρέτως των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας των Α.Ε.Ι. και των εργαζομένων σε αυτά, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει.
4. Το ακαδημαϊκό άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους του Α.Ε.Ι. στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα. Οι χώροι αυτοί καθορίζονται με απόφαση και ευθύνη της Συγκλήτου για τα Πανεπιστήμια και της Συνέλευσης για τα Τ.Ε.Ι.
5. Το άρθρο 3 του ν. 3549/2007 (ΦΕΚ Α' 69) καταργείται. Δεν επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των άρθρων 2 του ν. 1268/1982 και 2 και 7 του ν. 1404/1983.

Αθήνα, 28.1.2011